

Poruku povodom Međunarodnog dana pozorišta za decu i mlade 2019. za ASSITEJ Srbije piše Dalija Aćin

Umetnost mora biti u sluhu za prirodom deteta

Posvetivši svoj rad istraživanju I kreiranju unutar izvođačkih umetnosti za one baš najmlađe, bebe od 0-18 meseci, naučila sam da uobičajene pozorišne konvencije nisu u skladu za prirodom beba I njihovim potrebama. Bez inhibicije, još uvek van dohvata društvenih normativa I ograničenja, bez obzira gde se na svetu nalaze i odakle potiču, svuda iste, bebe uživaju neke od najlepših i najvažnijih aspekata ljudske prirode – impulsivnost, neumorno istraživanje i radoznalost, entuzijazam i omađivanost nesvakidašnjim. Shvatila sam da moram početi iz početka, presipitujuci formate, pomerajući granice, te kreirajući uslove fundamentalne za njihovu prirodu – prirodu deteta.

Šire polje umetnosti uveliko doživljava velike promene, sakralizovani umentnik je prošlost. Umetnost može I mora da pruži alternativu a ne da reprodukuje restriktivne društvene modele. Preispitivanje umetnosti za decu mora biti sagledano kroz prizmu čudesne prirode deteta.

Umetnost mora biti u sluhu za prirodom deteta, umentnik mora iz početka da uči, od deteta I sa detetom, kako bi deca i odrasli postali partneri u saznavanju, maštanju, sticanju iskustava I stvaranju neke bolje bućnosti.

Roditelji – iskusite pozorište i umetnost zajedno sa vašim detetom. Povedite dete u pozoriste, potom dozvolite da dete povede vas, i nas, u nova iskustva.

Dalija Aćin Telander je koreografkinja i kulturna radnica sa sedištem u Stokholmu. Fokus njenog višegodišnjeg umetničkog istraživanja i stvaranja su izvođacke umetnosti za bebe.

Njen rad za najmlađu publiku usmeren je ka istraživanju koreografskih praksi koje se fokusiraju na pojačanu neposrednost i stimulaciju publike, s ciljem multimodalnog i afektivnog iskustva. Zainteresovana je za istraživanje sinergije koreografije i instalacijske umjetnosti i njihovih kapaciteta za aktiviranje publike. Njene predstave omogućavaju najmlađoj publici da iskusi izvođačke umetnosti iz višestruke perspektive, putem kinestetičkog kao i svih ostalih čula. Gledaoce doživljava kao ko-kreatore događaja i stoga njihovo iskustvo i reakcije kao deo estetike predstave.

